

CSIKI LÁSZLÓ

Szomjúság

*Rengeteg ember volt a rengetegben,
bujkált a lombban, az avarban is,
zizegett, susogott tőlük a teljes erdő,
és elfogyott a víz, kiitták a patakot,
tág torokkal, hanyatt fogták fel az esőt.
Kiszáradtak rendre tehát a fák, tövükben lekonyult a fű
párnaképpen, de nem hajtották rá a fejüket.
Motoztak csak mindenfelé a kényes kezükkel,
körmük alá kaparták a földet, gyökeret.
Semmit nem kerestek, egymást sem talán,
csak el akartak lenni maguknak.
Egymásnak ütődtek néha, majd
kúsztak tovább szótlanul, félvakon.*

*Amikor legutoljára Dante erre járt,
épp nem volt nála irón.
Ó, suttogta mellettem mászó barátom,
nincs semmi baj, csak a klón, a klón, a klón.*

Éhség

*Néma az éjszaka, a madarak, a koldusok is alusznak,
én Évára várok.
Kiiszom utolsó poharam, s úgy hiszem tíz percig,
holnaptól már jobb.*

Kezdődik megint, aminek soha vége sincs, az élet,

*felét átaludtam.
Reggel látom újra felderengeni, s mondom magamnak,
úgy van, úgy van, úgy van.*

*Lehet, nem az én helyeslésemre vár, de nincs meg nélküle,
én hordom, én beszélek,
suttogok éjjeli némán, balszívvvel a sötét oldaláról
a fényes felének.*

*Zöld leveleket látok a télben, virító rengeteget odaát,
csak köztünk egy árok.
Kiiszom utolsó poharam, s úgy hiszem tíz percig,
én Évára várok.*

Álmatlanság

*Aludj el munka után, barátom,
és ne azt álmodd megint, hogy dolgozol,
ne hagyj, hogy a kutyád felriasszon,
se a gyerek, se az asszony.
Ne fektesd a puskát magad mellé az ágyba,
mert éjfélkor imedve hátha, hátha, hátha...*

*Jó nap volt, de elmúlt a többivel,
a szakácsnő is köszönt, a portás szalutált,
derengve megütött egy régi jel,
mint akit ifjú árnyéka figyel
az új, zöld szövőgyári kapuból, de csak most éri utol,
büszke, önző, tettekéss, árva.
Nem segít. Centivel tenálad boldogabb,
légy magad: csak ezt darálja.*

*Mintha eggyel több lenne a lépcső
lakásodig, újra is járod az egészet,
s akkor már mindenik fok a helyére kerül,*

*magadnál vagy, otthon vagy tehát,
s még hitted is, hogy végül eléred,
alhatsz egyet, egy szál egyedül,
nem követhetsz el ártatlanul már semmi bűnt.*

*A földteke túlfelén fegyverek dörögnek,
élő emberekről nyúzzák le véresen a bőrt,
irodákból születik néhány gyilkos ötlet –
jobb ezt átaludni eszmélés előtt.
S hajnalban, ha ébredsz, kacagj önfeledten
falun, vagy az egyik szélső kerületben,
ne zavarjon az asszony mord szeme a kávé fölött,
a gyerekek se – egy új nap ez, és semmi több.*

